

अस्येत्यादि । इन्दुमणयश्चन्द्रकान्ता अस्यन्दन् स्रवन्ति स्र चन्द्र भ०
 रश्मिभिरित्यर्थात् यस्यां तामाटेति सम्बन्धो बोध्यः यस्यां कुमु
 दानामाकरा उत्पत्तिस्थानानि व्यरुचन् विरेजुः यस्यां स्रवको
 चयाः पुष्पगुच्छसमूहावातेन प्रकीर्णा इतस्ततो विचित्राः सन्तः
 अलोठिषत लुलुधुः स्रन्दुङ्गुसुतौ रुचुङ्गुप्रीतिप्रकाशयोः स्रलु
 ठङ्वादिवत् एषां डिच्चादात्मनेपदे सिद्धे शासुलिद्युत्पुषादे
 रिति द्युतादित्वात् टी पेङ्गविधानं तेनैव पं अतएव द्युतादेष्ट्यामु
 भयपदित्वं गम्यते परे तु लुङि द्युतादेरिति सूत्रेण विकल्पेनात्म
 नेपदमाहुः ऊँ स्यन्देर्नलोपाभावोवाङ्गल्यात् देवीदासचक्रवर्त्ती
 तु शासुलिद्युदित्यादौ ग्लुचुनैवेष्टसिद्धौ ग्लुच्चादात्मानेन ऊँ क
 चित् नलोपाभावो ज्ञापित इत्याह केचित्तु कचिदात्मनेपदिनो
 ऽपि परस्मैपदित्वं स्यादिति ज्ञापनाय घ्यां रूपं दर्शितमित्याहुः
 अलोठिषतेति भान्तोऽदनत इत्यतादेशः ॥ ६६ ॥

सीतान्तिके विवृत्सन्तं वर्त्यसिद्धिं स्रवङ्गमं । पत
 त्रिणः प्रुभामन्द्रमानुवानास्वजिह्वदन् ॥ ६७ ॥

सीतेत्यादि । सीतासमीपे विवृत्सन्तं वर्त्तितुमिच्छन्तं स्रवङ्गमं ज०म०
 वर्त्यसिद्धिं वर्त्यन्ती भविष्यन्ती सिद्धिः सीतादर्शनलक्षणा यस्य
 वृद्ध्यः स्रसन्नोरिति विभाषातिप् तं पत्रिणः प्रुभाः प्रशस्ता अजि
 ह्वदन् सुखयन्ति स्र णिचि लुङि चङि रूपं कीदृशाः मन्द्रं गम्भीरं